

Gallina e Aquila Høne og Ørn

Ann Nduku

Wiehan de Jager

Laura Pighini

italiensk / bokmål

|| nivå 3

Barnebokker for Norge

barnebokker.no

Gallina e Aquila / Høne og Ørn

Skrevet av: Ann Nduku

Illustret av: Wiehan de Jager

Oversatt av: Laura Pighini (it), Finn Stranger-

Johannessen (nb)

Denne fortellingen kommer fra African Storybook (africanstorybook.org) og er videreformidlet av Barnebokker for Norge (barnebokker.no), som tilbyr barnebokker på mange språk som snakkes i Norge.

Dette verket er lisensiert under en Creative Commons

[Navngivelse 3.0 Internasjonal Lisens.](https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/deed.no)

<https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/deed.no>

Tanto tempo fa, Gallina e Aquila erano amici. Vivevano in pace insieme a tutti gli altri uccellini. Nessuno di loro poteva volare.

...

Det var en gang Høne og Ørn var venner. De levde i fred med alle de andre fuglene. Ingen av dem kunne fly.

Appena l'ombra delle ali di Aquila si proietta sul suolo, Gallina avvisa i suoi pulcini. "State alla larga dalla terra secca e spazzata!" E loro rispondono: "Non siamo sciocchi. Scapperemo"

...

Når Ørns vinge kaster sin skygge på bakken, varsler Høne kyllingene sine: "Kom dere vekk fra den åpne plassen." Og de svarer: "Vi er ikke dumme. Vi skal løpe."

Un giorno, arrivò una carestia. Aquila dovette camminare molto lontano per trovare del cibo. Tornò molto stanca.

“Ci deve essere un modo più facile per viaggiare!” Disse.

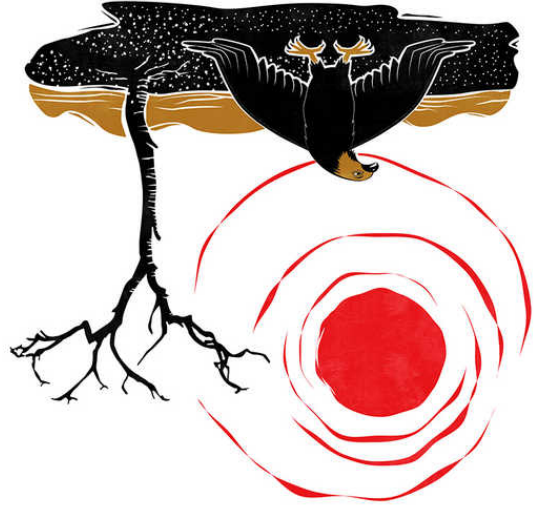
...

En gang var det hungersnød i landet. Ørn måtte gå

veldig langt for å finne mat. Hun var veldig trøtt da hun

kom tilbake. “Det må være en lettere måte å reise på”, sa

Ørn.

Quando Aquila tornò il giorno dopo, trovò Gallina a raspare nella sabbia, ma nessun ago. Aquila volò basso velocissima e acchiappò uno dei pulcini. Ed è per questo che ora, ogni volta che Aquila appare, trova Gallina a raspare nella sabbia in cerca dell'ago.

...

Da Ørn kom igjen dagen etter, så hun Høne som rotet i sanden, men ingen nål. Så Ørn stupte lynraskt ned, fanget en av kyllingene og dro av gårde med den. Siden den gang ser Ørn alltid at Høne rotet i sanden etter nålen når hun dukker opp.

Dopo una buona notte di sonno e riposo, Gallina ebbe un'idea brillante. Cominciò a collezionare le piume cadute dai loro amici uccelli. "Cuciamole insieme sopra le nostre piume," disse. "Forse questo ti renderà più facile viaggiare."

...

Etter en god natts søvn fikk Høne en lys idé. Hun begynte å samle sammen fjær som hadde falt fra alle fuglevennene deres. "La oss sy dem fast utenpå fjærene våre", sa hun. Kanskje det blir lettere å reise da.

"Dammi solo un giorno," implorò Gallina: "Poi potrai aggiustare la tua ala e volare di nuovo a prendere del cibo." "Solo un altro giorno!" Rispose Aquila. "Se non riesci a trovare l'ago, mi dovrai dare uno dei tuoi pulcini come pagamento."

...

"Gi meg bare en dag", bønnfalt Høne Ørn. "Så kan du reparere vingen din og finne mat igjen." "Bare én dag til", sa Ørn. "Finner du ikke nålen må du gi meg en av kyllingene dine som betaling."

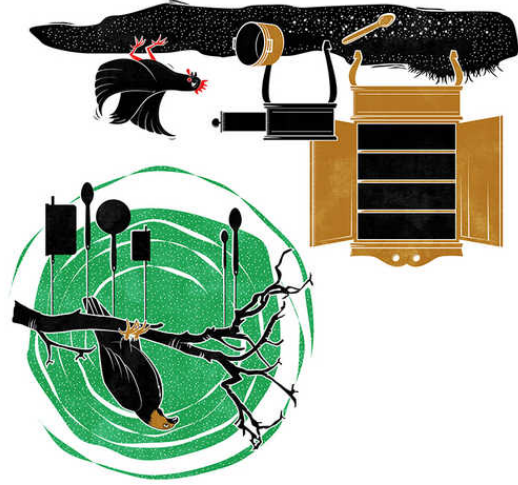
Det var bare Ørn i landsbyen som hadde en synål, så hun begynte først å sy. Hun lagde seg et par nydelige vinger og fløy høyt i sky. Høne lånte nålen, men ble fort trøtt av å sy. Hun la nålen i skapet og gikk for å lage mat til barna sine.

...
da mangiare per i suoi piccini.
Lasciò l'ago sulla mensola e andò in cucina a preparare prese in prestito l'ago, ma si stancò presto di cucire.
bellissime ali e volò in alto, al di sopra di Gallina. Gallina quindi cominciò a cucire per prima. Si fece un paio di Aquila era l'unica nel villaggio a possedere un ago,

Senere den ettermiddagen kom Ørn tilbake. Hun ba om nålen for å feste noen fjær som hadde løsnet på turen. Høne lette i skapet. Hun lette på kjøkkenet. Hun lette på gårdsplassen. Men nålen var ikke å se noen steder.

...
parte.
Quel pomeriggio, Aquila tornò. Chiese l'ago perché durante il volo. Gallina guardò sulla mensola. Cercò in cucina Guardò nel cortile. Ma l'ago non era da nessuna

Ma gli altri uccelli videro l'Aquila volare via. Chiesero a Gallina di prestargli l'ago per farsi delle ali anche loro. Presto ci furono milioni di uccelli che volavano per tutto il cielo.

...

Men de andre fuglene hadde sett Ørn som fløy av gårde. De ba Høne om å få låne nålen for å sy vinger til seg selv også. Snart fløy det fugler overalt under himmelen.

Quando l'ultimo uccello restituì l'ago prestato, Gallina non c'era. Perciò i suoi figli presero l'ago e cominciarono a giocare con esso. Quando si stancarono, lasciarono l'ago nella sabbia.

...

Da den siste fuglen leverte tilbake nålen de hadde lånt, var ikke Høne der. Så barna hennes tok nålen og begynte å leke med den. Da de ble lei av å leke, lot de nålen ligge igjen i sanden.